

Mediji i informiranje

Opći sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 198/18

U Luxembourg 13. prosinca 2018.

Presuda u predmetima T-339/16
Grad Pariz/Komisija, T-352/16 Grad Bruxelles/Komisija, T-391/16 Grad
Madrid/Komisija

Opći sud Europske unije prihvaća tužbe koje su podnijeli gradovi Pariz, Bruxelles i Madrid i poništava djelomično uredbu Komisije kojom se utvrđuju previsoke granične vrijednosti emisija dušikova oksida za nova ispitivanja lakih osobnih i gospodarskih vozila

Komisija nije bila nadležna za izmjenu graničnih vrijednosti emisija Euro 6 za nova ispitivanja u stvarnim uvjetima vožnje

Komisija je u svojoj Uredbi 2016/646¹ definirala granične vrijednosti emisija dušikova oksida koje se ne smiju prekoračiti prilikom novih ispitivanja u stvarnim uvjetima vožnje (u daljnjem tekstu: RDE ispitivanja), a kojima proizvođači automobila moraju podvrgnuti laka osobna i gospodarska vozila osobito u okviru postupaka homologacije novih tipova vozila. Ta RDE ispitivanja reakcija su na utvrđenje da laboratorijska ispitivanja ne odražavaju stvarnu razinu emisija onečišćujućih tvari u stvarnim uvjetima vožnje i njima se nastoji onemogućiti eventualna upotreba „prijevarnih programa”. Komisija je te granične vrijednosti utvrdila na temelju graničnih vrijednosti određenih normom Euro 6 tako da je na potonje primijenila koeficijente ispravka kako bi, prema njezinu mišljenju, uzela u obzir statističke i tehničke nesigurnosti. Na primjer, za graničnu vrijednost koja je u normi Euro 6 određena na 80 mg/km, za RDE ispitivanja granična vrijednost je određena na 168 mg/km za prijelazno razdoblje, a zatim na 120 mg/km.

Gradovi Pariz, Bruxelles i Madrid osporavaju granične vrijednosti emisija koje je odredila Komisija te je svaki od njih podnio tužbu za poništenje Općem sudu Europske unije. Oni smatraju da Komisija nije mogla donijeti utvrđene granične vrijednosti emisija dušikova oksida jer su one blaže od graničnih vrijednosti određenih primjenjivom normom Euro 6².

U svojoj današnjoj presudi Opći sud podsjeća na to da je, **što se tiče dopuštenosti tužbe**, koju je Komisija osporavala, tužba za poništenje koju je podnijela osoba različita od države članice ili institucije Unije protiv regulatornog akta dopuštena osobito ako se taj akt izravno odnosi na tužitelja i ne podrazumijeva provedbene mjere. Opći sud utvrđuje da za pobijani akt nisu bile potrebne provedbene mjere kako bi se primjenjivao na gradove tužitelje i podsjeća na to da je već presuđeno da okolnost da akt Unije sprječava osobu javnog prava da izvršava svoje nadležnosti kako želi izravno utječe na njezinu pravnu situaciju. Opći sud naglašava da je to osobito tako kada su ograničene regulatorne ovlasti osobe javnog prava. U predmetnom slučaju Opći sud provjerava je li taj utjecaj stvaran. Tri grada su na temelju svojih nadležnosti u području zaštite okoliša i zdravlja već donijela mjere ograničenja automobilske prometa radi borbe protiv dokazanog onečišćenja zraka na svojim područjima. Opći sud isto tako provjerava jesu li ograničenja prometa vezana za razinu emisija onečišćujućih tvari vozila koja su donijele javna tijela koja su javni oblici država članica, s obzirom na to da se primjenjuju na vozila usklađena s najnovijim normama i graničnim vrijednostima, u suprotnosti sa zahtjevima prava Unije i presuđuje da jesu. U toj mjeri **gradovi Pariz, Bruxelles i Madrid imaju pravo osporavati granične vrijednosti emisija dušikova oksida koje je odredila Komisija za RDE ispitivanja jer oni u doseg mjere**

¹ Uredba Komisije (EU) 2016/646 od 20. travnja 2016. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 692/2008 u pogledu emisija iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 6) (SL 2016, L 109, str. 1.)

² Uredba (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o homologaciji tipa motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i pristupu podacima za popravke i održavanje vozila (SL 2007., L 171, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 284.)

ograničenja prometa koja se temelji na razini emisija onečišćujućih tvari nisu mogli uključiti tipove vozila koji su ostvarili dobre rezultate na tim ispitivanjima i koji ispunjavaju druge zahtjeve za homologaciju.

Kad je riječ o **Komisijinoj nadležnosti** za donošenje mjera koje se odnose na granične vrijednosti emisija dušikova oksida u okviru RDE ispitivanja, Opći sud podsjeća na to da su te mjere donesene kao provedbene mjere Uredbe br. 715/2007, na temelju odredbi navedene uredbe koje Komisiji omogućuju da utvrdi posebne postupke, ispitivanja i zahtjeve za homologaciju vozila.

Međutim, Opći sud naglašava da su granične vrijednosti emisija dušikova oksida koje su utvrđene normom Euro 6 ključni element te uredbe koji Komisija ne može mijenjati i da navedena uredba određuje da te granične vrijednosti treba poštovati u stvarnim uvjetima vožnje i slijedom toga prilikom RDE ispitivanja. **Opći sud iz toga zaključuje da Komisija nije bila nadležna primjenom koeficijenata ispravka izmijeniti te granične vrijednosti za RDE ispitivanja. Usto, Opći sud smatra da je, čak i kad bi se moralo prihvatiti da tehnička ograničenja mogu opravdati određenu prilagodbu koja dovodi do razlike poput one koja proizlazi iz pobijane uredbe, nemoguće znati je li norma Euro 6 poštovana prilikom ispitivanja. Opći sud pojašnjava da utvrđena Komisijina nenadležnost nužno podrazumijeva povredu Uredbe br. 715/2007.**

Što se tiče opsega poništenja mjera iz Uredbe 2016/646 koju je donijela Komisija, Opći sud smatra da treba poništiti samo odredbu kojom se utvrđuju granične vrijednosti emisija dušikova oksida, a ne druge odredbe uredbe koje pobliže određuju uvjete u kojima treba provesti RDE ispitivanja. Kad je riječ o **vremenskom učinku poništenja**, Opći sud smatra da, s obzirom na pravnu nesigurnost koja može nastati do donošenja novog propisa, zaštita javnog zdravlja i okoliša te zaštita interesa potrošača i proizvođača automobila opravdavaju **održavanje na snazi učinaka poništenja odredbe u prošlosti i tijekom razumnog razdoblja kako bi se omogućila izmjena relevantnih propisa, ograničenog na dvanaest mjeseci od isteka roka za podnošenje žalbe protiv ove presude ili, u slučaju podnošenja žalbe, od njezina odbijanja.**

Naposljetku, kad je riječ o zahtjevu grada Pariza za naknadu štete nanesene ugledu i legitimitetu u simboličnom iznosu od jednog eura, Opći sud smatra da ona nije dokazana, ali da će u svakom slučaju biti dostatno popravljena poništenjem osporavane odredbe.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda u roku od dva mjeseca od njezina priopćenja može se podnijeti žalba Sudu ograničena na pravna pitanja.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt se poništava. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Opći sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Nancho Nanchev ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presude nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106